

Stanisław DRZEWIECKI

W wieku sześciu lat pojechał jako solista na swoje pierwsze tournée koncertowe po Japonii z orkiestrą Sinfonia Varsovia pod dyr. Volkera Schmidta-Gertenbacha. Z tym samym znakomitym zespołem pod dyr. Grzegorza Nowaka zagrał rok później koncert Haydna w Studiu Koncertowym im. Witolda Lutosławskiego Polskiego Radia w Warszawie dla TVP. Od tamtej pory wystąpił w salach koncertowych Londynu (Victoria & Albert Museum), Amsterdamu (Het Concertgebouw), Bergen (The Grieg Hall),

Brukseli (Parlament Europejski), Tallina (Estonia Hall), Wiednia (Schönbrunn Palace), Madrytu (Palacio Real de El Prado), Meksyku (Palacio de Bellas Artes), Kanady (Queen Elizabeth Hall w Vancouver i Winspear Centre w Edmonton), USA (Cerritos Center i Walt Disney Concert Hall w Los Angeles, Chicago Symphony Hall w Chicago, Verizon Hall w Kimmel Center w Filadelfii, Gusman Hall w Miami, Lincoln Center w Nowym Jorku)

oraz w wielu najważniejszych salach Japonii (Tokyo Opera City Concert Hall, Tokyo Orchard Hall, Suntory Hall, Metropolitan Art Space w Tokio Yokohama Minato Mirai).

26 stycznia 2003 r. Stanisław Drzewiecki zagrał w najbardziej prestiżowej sali świata - nowojorskiej Carnegie Hall (Isaac Stern Auditorium) odnosząc wielki sukces. W prasie pojawiły się entuzjastyczne recenzje: Darrell Rosenbluth Koncert „New York Concert Review” napisał: Ożywiony owacyjnym przyjęciem utworów Chopina przez publiczność, Drzewiecki powalił ją na kolana cyklem „Grandes etudes de Paganini” Liszta. Skrzypkowie drżycie! Roman Markowicz z „Polish Daily News” podkreślił: W grze Drzewieckiego urzeka rzadko spotykany liryzm: to przede wszystkim piękny dźwięk, jaki potrafi wydobyć z fortepianu i równie pięknie zarysowana fraza o wokalne wprost linii. Odczułem rzadko spotykaną dziś elegancję i swobodę przywodzącą na myśl dawnych mistrzów klawiatury. To była mistrzowska interpretacja, jakiej dawno na tej, czy nawet innych nowojorskich estradach nie słyszeliśmy.

Stanisław Drzewiecki ma w swoim dorobku dziesięć płyt CD. Swoją pierwszą płytę Piano Concertos - Bach, Mozart, Beethoven z orkiestrą „Mała Filharmonia” pod dyr. Marcina Nałęcz-Niesiołowskiego artysta nagrał w wieku dziesięciu lat. Zarówno ta płyta, jak i trzy następne My first gift, Chopin-Piano Concerto & 12 Etudes z orkiestrą Sinfonia Varsovia pod dyr. Grzegorza Nowaka oraz Romantic Piano Recital otrzymały nominacje do nagrody „Fryderyk”. W 2002 r. pianista podpisał kontrakt z Sony Classical. Płyta z utworami Schumanna i Liszta (m.in. komplet Etiud na temat Paganiniego) otrzymała status „Złotej Płyty”. Następne nagrania fonograficzne artysta zrealizował w Disney Hall w Los Angeles utrwalając I Koncert fortepianowy c-moll Szostakowicza z trębaczem Jensem Lindemannem oraz Orchestral Ensemble of International Laureats pod dyr. Eduardo Schmiedera.

Artysta wielokrotnie był zapraszany na koncerty inaugurujące tak prestiżowe wydarzenia kulturalne jak: sezon koncertowy w Bazylei, Festiwal Chopinowski w Kanadzie, Europalia 2001 w Belgii, Dni Polski 2002

w Austrii, Festiwal Radia Francuskiego w Montpellier, Festiwal Radia Duńskiego w Kopenhadze, a także VI Festival Cultural de Mayo w sali Teatro Degollado w Guadalajara z orkiestrą Filharmonica de Jalisco pod dyr. Fernando Lozano. W 2004 r. zainaugurował sezon koncertowy z Yomiuri Nippon Symphony Orchestra w Sapporo

Concert Hall w Japonii. Z tą znamienitą orkiestrą pod dyr. Aleksandra Lazarewa wystąpił ponownie w lutym 2005 w Suntory Hall i Metropolitan Art Space w Tokio w cyklu prezentującym najwybitniejszych dyrygentów świata.

Młody artysta odbył tournée z Filharmonią Białostocką - po Belgii, z Filharmonią Śląską i Orkiestrą „Hanseatica” z Gdańska - po Holandii, a z Orkiestrą z St. Petersburga - po Japonii oraz z Filharmonią Wrocławską z okazji 50-lecia - po USA.

Krytyk muzyczny James R. Oestreich z The New York Times napisał: Drzewiecki okazał się znakomitym muzykiem, świadomym dzieła i panującym nad nim: jego zamyślenie i liryczne pasaże były tak samo dobre jak zawrotnie precyzyjna technika.

Artysta posiada w swoim repertuarze osiemnaście koncertów fortepianowych, które wykonywał pod batutą najwybitniejszych dyrygentów polskich i zagranicznych: Andrey Anikhanov, Tomasz Bugaj,

Mirosław J. Błaszczyk, José Cura, Agnieszka Duczmal, Nikolai Dyadiura, Justus Frantz, Bruno Gotze, Philippe Jordan, Vladimir Kiradijew, Wojciech Michniewski, Michał Nesterowicz, Tatsunori Numajiri, Modestas Pitrenas, Marek Pijarowski, Wojciech Rajski, Ruben Silva, Mariusz Smolij, Tadeusz Strugała, Jerzy Swoboda, Antoni Wit, Tadeusz Wojciechowski, Simon Young, Victoria Zhadko i inni.

W 2003 r. zadebiutował jako kompozytor, pisząc muzykę do spektaklu Król Olch wg ballady Goethego dla Teatru „Lalka” w Warszawie. W marcu 2005 r. zaprezentował polskiej publiczności swoją nową kompozycję Double Concerto na skrzypce, fortepian i orkiestrę smyczkową. Stanisław Drzewiecki jest laureatem wielu prestiżowych nagród, spośród których na szczególną uwagę zasługują: Grand Prix na Europejskim Konkursie Telewizyjnym w Alicante i na X Konkursie Eurowizji w Bergen, którego finał oglądało dziesięć milionów widzów. Został również najmłodszym laureatem „Paszportu Polityki”. Młody artysta kształcił się pod kierunkiem profesorów: Viery Nosiny, Tatiany Shebanovej, Wiktora Mierzanowa. Obecnie jest studentem Akademii Muzycznej w Warszawie w klasie prof. Andrzeja Jasińskiego.